

Wewnętrzna procedura w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu

§ 1

Postanowienia ogólne

1. Biuro rachunkowe będące instytucją obowiązaną stosownie do art. 50 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1124 ze zm.; dalej jako ustawa AML) wprowadza niniejszą wewnętrzną procedurę w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, zwaną dalej „wewnętrzną procedurą instytucji obowiązanej”.
2. Wewnętrzna procedura instytucji obowiązanej uwzględnia charakter, rodzaj i rozmiar prowadzonej przez biuro rachunkowe działalności, a także zasady postępowania stosowane w biurze rachunkowym będącym instytucją obowiązaną.
3. Biuro rachunkowe posiada status instytucji obowiązanej na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 15a, pkt 17 ustawy AML. Zgodnie z tymi regulacjami instytucją obowiązaną jest:
 - podmiot prowadzący działalność w zakresie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych (art. 2 ust. 1 pkt 17 ustawy AML),
 - przedsiębiorca w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236), którego podstawową działalnością gospodarczą jest świadczenie usług polegających na sporządzaniu deklaracji, prowadzeniu ksiąg podatkowych, udzielaniu porad, opinii lub wyjaśnień z zakresu przepisów prawa podatkowego lub celnego, niebędący innymi instytucjami obowiązany (art. 2 ust. 1 pkt 15a ustawy AML).

Ileokroć w niniejszej wewnętrznej procedurze instytucji obowiązanej mowa jest o biurze rachunkowym rozumie się przez to pomiot, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 17 ustawy AML oraz w art. 2 ust. 1 pkt 15a ustawy AML.

4. Osobą odpowiedzialną za:
 - a) wykonywanie obowiązków określonych w ustawie AML jest
Pani/Pan
(art. 6 ustawy AML).
 - b) wdrażanie obowiązków określonych w ustawie AML jest
Pani/Pan
(dotyczy tych biur rachunkowych, w których działa zarząd lub inny organ zarządzający; wówczas taka instytucja obowiązana musi wyznaczyć spośród członków tego organu osobę odpowiedzialną za wdrażanie obowiązków określonych w ustawie AML – art. 7 ustawy AML).
 - c) zapewnienie zgodności działalności instytucji obowiązanej oraz jej pracowników i innych osób wykonujących czynności na rzecz tej instytucji obowiązanej z przepisami o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu jest
Pani/Pan
– pracownik biura rachunkowego zajmujący kierownicze stanowisko.
Osoba ta jako wyznaczony pracownik jest również odpowiedzialna za przekazywanie w imieniu instytucji obowiązanej zawiadomień, o których mowa w art. 74 ust. 1, art. 86 ust. 1, art. 89 ust. 1 i art. 90 ustawy AML (art. 8 ustawy AML).

5. W przypadku biur rachunkowych prowadzących działalność jednoosobowo zadania kadry kierowniczej wyższego szczebla oraz pracownika, o których mowa w art. 6 i art. 8 ustawy AML, wykonuje osoba prowadząca tę działalność.
6. Wewnętrzna procedura instytucji obowiązanej podlega bieżącej weryfikacji oraz w razie potrzeby aktualizacji. Wewnętrzna procedura instytucji obowiązanej lub jej aktualizacja, przed wprowadzeniem do stosowania, podlega akceptacji przez kadrę kierowniczą wyższego szczebla.
7. Biuro rachunkowe udostępnia pracownikom i współpracownikom aktualny tekst ustawy AML oraz przepisów związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.
8. Każdy pracownik oraz współpracownik biura rachunkowego zobowiązany jest zapoznać się z wewnętrzną procedurą instytucji obowiązanej oraz zobowiązać się do jej stosowania. Wzór oświadczenia pracownika/współpracownika w tej kwestii stanowi **Załącznik nr 1** do wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej.
9. Pojęcia używane w wewnętrznej procedurze instytucji obowiązanej należy rozumieć zgodnie z ich definicją zawartą w ustawie AML.

§ 2

Zakres wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej

Wewnętrzna procedura instytucji obowiązanej określa, z uwzględnieniem charakteru, rodzaju i rozmiaru prowadzonej działalności, zasady postępowania stosowane w instytucji obowiązanej i obejmuje w szczególności określenie:

- 1) czynności lub działań podejmowanych w celu ograniczenia ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu i właściwego zarządzania zidentyfikowanym ryzykiem prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu;
- 2) zasad rozpoznawania i oceny ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu związanego z danymi stosunkami gospodarczymi lub transakcją okazjonalną, w tym zasad weryfikacji i aktualizacji uprzednio dokonanej oceny ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu;
- 3) środków stosowanych w celu właściwego zarządzania rozpoznany ryzykiem prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu związanym z danymi stosunkami gospodarczymi lub transakcją okazjonalną;
- 4) zasad stosowania środków bezpieczeństwa finansowego;
- 5) zasad przechowywania dokumentów oraz informacji;
- 6) zasad wykonywania obowiązków obejmujących przekazywanie Generalnemu Inspektorowi informacji o transakcjach oraz zawiadomieniach;
- 7) zasad upowszechniania wśród pracowników instytucji obowiązanej wiedzy z zakresu przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 8) zasad zgłaszania przez pracowników rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 9) zasad kontroli wewnętrznej lub nadzoru zgodności działalności instytucji obowiązanej z przepisami o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz zasadami postępowania określonymi w wewnętrznej procedurze;

- 10) zasad odnotowywania rozbieżności między informacjami zgromadzonymi w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych a informacjami o beneficjentach rzeczywistych klienta ustalonymi w związku ze stosowaniem ustawy;
- 11) zasad dokumentowania utrudnień stwierdzonych w związku z weryfikacją tożsamości beneficjenta rzeczywistego oraz czynności podejmowanych w związku z identyfikacją jako beneficjenta rzeczywistego osoby fizycznej zajmującej wyższe stanowisko kierownicze.

§ 3

Obowiązki biura rachunkowego

Obowiązkiem biura rachunkowego wynikającym z ustawy AML jest między innymi:

- 1) identyfikacja i ocena ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, odnoszącego się do działalności biura rachunkowego, z uwzględnieniem co najmniej czynników ryzyka dotyczących klientów, państw lub obszarów geograficznych, produktów, usług, transakcji lub kanałów ich dostaw, proporcjonalnie do charakteru i wielkości biura rachunkowego – na podstawie art. 27 ust. 1 oraz ust. 3 ustawy AML. Wzór oceny ryzyka odnoszącego się do działalności biura rachunkowego stanowi **Załącznik nr 2** do wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej,
- 2) rozpoznanie ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu związanego ze stosunkami gospodarczymi lub z transakcją okazjonalną oraz ocena poziomu rozpoznanego ryzyka – na podstawie art. 33 ust. 2 ustawy AML,
- 3) dokumentacja rozpoznanego ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu związanego ze stosunkami gospodarczymi lub z transakcją okazjonalną oraz jego ocena z uwzględnieniem w szczególności czynników dotyczących:
 - a) rodzaju klienta;
 - b) obszaru geograficznego;
 - c) przeznaczenia rachunku;
 - d) rodzaju produktów, usług i sposobów ich dystrybucji;
 - e) poziomu wartości majątkowych deponowanych przez klienta lub wartości przeprowadzonych transakcji;
 - f) celu, regularności lub czasu trwania stosunków gospodarczych;– na podstawie art. 33 ust. 3 ustawy AML. Wzór dokumentu zawierającego ocenę rozpoznanego ryzyka związanego z praniem pieniędzy oraz finansowaniem terroryzmu związanego ze stosunkami gospodarczymi lub z transakcją okazjonalną stanowi **Załącznik nr 3** do wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej;
- 4) stosowanie środków bezpieczeństwa finansowego – na podstawie art. 33 ust. 1 i art. 34 i następne ustawy AML,
- 5) zapewnienie udziału osobom wykonującym czynności z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu w programach szkoleniowych – na podstawie art. 52 ustawy AML,
- 6) wdrożenie procedury przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz procedury anonimowego zgłaszania rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń przepisów

- z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu – na podstawie art. 50 oraz art. 53 ustawy AML,
- 7) zachowanie tajemnicy określonej w ustawie – na podstawie art. 54 i następne ustawy AML,
 - 8) przekazywanie informacji i zawiadomień Generalnemu Inspektorowi – na podstawie art. 74 i następne ustawy AML,
 - 9) przekazywanie informacji i zawiadomień prokuratorowi – na podstawie art. 89 i następne ustawy AML,
 - 10) stosowanie środków ograniczających ryzyko – na podstawie art. 117 i następne ustawy AML.

§ 4

Ocena ryzyka odnoszącego się do działalności biura rachunkowego

1. Biuro rachunkowe identyfikuje i ocenia ryzyko związane z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu odnoszące się do jego działalności, z uwzględnieniem czynników ryzyka dotyczących klientów, państw lub obszarów geograficznych, produktów, usług, transakcji lub kanałów ich dostaw. Działania te są proporcjonalne do charakteru i wielkości instytucji obowiązanej.
2. Oceny ryzyka biuro rachunkowe sporządza w postaci papierowej lub elektronicznej.
3. Biuro rachunkowe, w razie potrzeby, nie rzadziej jednak niż co 2 lata dokonuje aktualizacji oceny ryzyka w szczególności w związku ze zmianami czynników ryzyka dotyczących klientów, państw lub obszarów geograficznych, produktów, usług, transakcji lub kanałów ich dostaw albo dokumentów. W przypadku klientów z grupy wysokiego ryzyka albo w przypadku znacznej zmiany czynników ryzyka dotyczących klientów, państw lub obszarów geograficznych, produktów, usług, transakcji lub kanałów ich dostaw albo dokumentów biuro rachunkowe dokonuje aktualizacji ryzyka raz na 1 rok.
4. Przy ocenie ryzyka biuro rachunkowe może uwzględniać obowiązującą krajową ocenę ryzyka, jak również sprawozdanie Komisji Europejskiej, o którym mowa w art. 6 ust. 1–3 dyrektywy 2015/849.

§ 5

Rozpoznanie i ocena ryzyka

związanego ze stosunkami gospodarczymi lub z transakcją okazjonalną

Biuro rachunkowe rozpoznaje ryzyko prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu związane ze stosunkami gospodarczymi lub z transakcją okazjonalną oraz ocenia poziom rozpoznanego ryzyka.

§ 6

Niski poziom ryzyka

O niskim poziomie ryzyka, uzasadniającym stosowanie uproszczonych środków bezpieczeństwa finansowego, może świadczyć:

- 1) okoliczność, że klient jest:
 - a) jednostką sektora finansów publicznych, o której mowa w art. 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270),

- b) przedsiębiorstwem państwowym albo spółką z większościowym udziałem Skarbu Państwa, jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków,
 - c) spółką, której papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym podlegającym wymogom ujawniania informacji o jej beneficjencie rzeczywistym wynikającym z przepisów prawa Unii Europejskiej lub odpowiadającym im przepisom prawa państwa trzeciego, albo spółką z większościowym udziałem takiej spółki,
 - d) rezydentem państwa członkowskiego,
 - e) rezydentem państwa trzeciego, w którym według danych pochodzących z wiarygodnych źródeł obowiązują przepisy dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu odpowiadające wymogom wynikającym z przepisów Unii Europejskiej z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 2) powiązanie stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnej z:
- a) państwem członkowskim,
 - b) państwem trzecim określanym przez wiarygodne źródła jako państwo o niskim poziomie korupcji lub innej działalności przestępczej,
 - c) państwem trzecim, w którym według danych pochodzących z wiarygodnych źródeł obowiązują przepisy dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu odpowiadające wymogom wynikającym z przepisów Unii Europejskiej z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 3) wystąpienie innych okoliczności wskazanych w art. 42 ustawy AML.

§ 7

Wysoki poziom ryzyka

1. O wysokim poziomie ryzyka, uzasadniającym stosowanie wzmożonych środków bezpieczeństwa finansowego, może świadczyć w szczególności wystąpienie między innymi następujących sytuacji:
- 1) nawiązywanie stosunków gospodarczych w nietypowych okolicznościach;
 - 2) to, że klient jest:
 - a) osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, których działalność służy do przechowywania aktywów osobistych,
 - b) spółką, w której wydano akcje na okaziciela, której papiery wartościowe nie są dopuszczone do obrotu zorganizowanego, lub spółką, w której prawa z akcji lub udziałów są wykonywane przez podmioty inne niż akcjonariusze lub udziałowcy;
 - c) rezydentem państwa, o którym mowa w pkt 10;
 - 3) przedmiot prowadzonej przez klienta działalności gospodarczej obejmujący przeprowadzanie znacznej liczby lub opiewających na wysokie kwoty transakcji gotówkowych;
 - 4) nietypowa lub nadmiernie złożona struktura własnościowa klienta, biorąc pod uwagę rodzaj i zakres prowadzonej przez niego działalności gospodarczej;
 - 5) korzystanie przez klienta z usług lub produktów oferowanych w ramach bankowości prywatnej;

- 6) korzystanie przez klienta z usług lub produktów sprzyjających anonimowości lub utrudniających jego identyfikację, w tym z usługi polegającej na tworzeniu dodatkowych numerów rachunków oznaczanych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 68 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz art. 4a ust. 5 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, powiązanych z posiadanym rachunkiem, w celu ich udostępniania innym podmiotom do identyfikacji płatności lub zleciodawców tych płatności;
- 7) nawiązywanie albo utrzymywanie stosunków gospodarczych lub przeprowadzanie transakcji okazjonalnej bez fizycznej obecności klienta – w przypadku gdy związane z tym wyższe ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu nie zostało ograniczone w inny sposób, w tym przez użycie środków identyfikacji elektronicznej oraz usług zaufania umożliwiających identyfikację elektroniczną w rozumieniu rozporządzenia 910/2014;
- 8) zlecenie przez nieznane lub niepowiązane z klientem podmioty trzeciej transakcji, których beneficjentem jest klient;
- 9) objęcie stosunkami gospodarczymi lub transakcjami nowych produktów lub usług albo oferowanie produktów lub usług przy wykorzystaniu nowych kanałów dystrybucji lub nowych rozwiązań technologicznych;
- 10) powiązanie stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnej z:
 - a) państwem trzecim wysokiego ryzyka, tj. państwo identyfikowane na podstawie informacji pochodzących z wiarygodnych źródeł, w tym raportów z ewaluacji krajowych systemów przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu przeprowadzanych przez Grupę Specjalną do spraw Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF) oraz organy lub organizacje z nią powiązane, jako nieposiadające skutecznego systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu lub posiadające znaczące braki w systemie przeciwdziałania praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu, w szczególności państwo trzecie zidentyfikowane przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849 (por. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A32024R0163&qid=1721214684771>),
 - b) państwem określanym przez wiarygodne źródła jako państwo o wysokim poziomie korupcji lub innego rodzaju działalności przestępczej, państwo finansujące lub wspierające popełnianie czynów o charakterze terrorystycznym, lub z którym łączona jest działalność organizacji o charakterze terrorystycznym,
 - c) państwem, w stosunku do którego Organizacja Narodów Zjednoczonych lub Unia Europejska podjęły decyzję o nałożeniu sankcji lub szczególnych środków ograniczających,
- 11) powiązanie stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnej z ropą naftową, bronią, metalami szlachetnymi, produktami tytoniowymi, artefaktami kulturowymi, kością słoniową, gatunkami chronionymi lub innymi przedmiotami o znaczeniu archeologicznym, historycznym, kulturowym i religijnym lub o szczególnej wartości naukowej,
- 12) powiązanie stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnej z klientem będącym obywatelem państwa trzeciego i ubiegającym się o prawo pobytu lub obywatelstwo w państwie członkowskim w zamian za transfery kapitałowe, nabycie

nieruchomości lub obligacji skarbowych lub inwestycje w podmioty o charakterze korporacyjnym w danym państwie członkowskim,

- 13) nawiązanie stosunków gospodarczych z osobą zajmującą eksponowane stanowisko polityczne, członkami rodziny osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne oraz osobami znanymi jako bliscy współpracownicy osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne.
2. Biuro rachunkowe stosuje wzmożone środki bezpieczeństwa finansowego w przypadkach stosunków gospodarczych lub transakcji związanych z państwem trzecim wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849, w ramach których podejmuje co najmniej następujące działania:
 - 1) uzyskuje dodatkowe informacje o:
 - a. kliencie oraz beneficjencie rzeczywistym,
 - b. zamierzonym charakterze stosunków gospodarczych,
 - 2) uzyskuje informacje o źródle majątku klienta oraz beneficjenta rzeczywistego i źródle pochodzenia wartości majątkowych pozostających w dyspozycji klienta oraz beneficjenta rzeczywistego w ramach stosunków gospodarczych lub transakcji;
 - 3) uzyskuje informacje o przyczynach i okolicznościach zamierzonych lub przeprowadzonych transakcji;
 - 4) uzyskuje akceptację kadry kierowniczej wyższego szczebla na nawiązanie lub kontynuację stosunków gospodarczych;
 - 5) intensyfikuje stosowanie środka bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 4 ustawy AML, przez zwiększenie liczby oraz częstotliwości monitorowania stosunków gospodarczych oraz zwiększenie liczby transakcji typowanych do dalszej analizy.
3. W przypadku transakcji związanej z państwem trzecim wysokiego ryzyka, zidentyfikowanym przez Komisję Europejską w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 9 dyrektywy 2015/849, przeprowadzanej przez osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, biuro rachunkowe, oprócz stosowania środków bezpieczeństwa finansowego, o których mowa w art. 44 ust. 1, podejmuje co najmniej jedno z następujących działań ograniczających ryzyko związane z taką transakcją:
 - 1) podejmuje dodatkowe czynności w ramach stosowanych wzmożonych środków bezpieczeństwa finansowego;
 - 2) wprowadza zintensyfikowane obowiązki związane z przekazywaniem informacji lub raportowaniem transakcji;
 - 3) ogranicza zakres stosunków gospodarczych lub transakcji.

§ 8

Bieżąca analiza przeprowadzanych transakcji

1. Biuro rachunkowe prowadzi bieżącą analizę przeprowadzanych transakcji.
2. W przypadku ujawnienia transakcji:
 - 1) skomplikowanych lub
 - 2) opiewających na wysokie kwoty, które nie są uzasadnione okolicznościami przeprowadzenia transakcji, lub

- 3) przeprowadzanych w nietypowy sposób, lub
 - 4) wydających się nie mieć uzasadnienia prawnego lub gospodarczego
- biuro rachunkowe podejmuje działania w celu wyjaśnienia okoliczności, w jakich przeprowadzono te transakcje (np. analizy, kontakt z klientem, weryfikacja prawidłowości oświadczeń, prośba o dalsze informacje, dokumenty, odbieranie oświadczeń od klienta, inne – zależnie od sytuacji), oraz, w przypadku transakcji przeprowadzanych w ramach stosunków gospodarczych, intensyfikuje stosowanie środka bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 4 ustawy AML, w odniesieniu do stosunków gospodarczych, w ramach których te transakcje zostały przeprowadzone.

§ 9

Środki bezpieczeństwa finansowego

1. Biuro rachunkowe stosuje wobec wszystkich swoich klientów środki bezpieczeństwa finansowego w zakresie i z intensywnością uwzględniającymi rozpoznane ryzyko prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu związane ze stosunkami gospodarczymi lub z transakcją okazjonalną oraz jego ocenę.
2. Biuro rachunkowe przyjmuje następujące poziomy ryzyka:
 - a) niskie,
 - b) normalne,
 - c) wysokie.
3. W przypadku niskiego ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu istnieje możliwość przyjęcia założenia na temat celu i zamierzonego charakteru. Stosownie do sytuacji, w szczególności w przypadku ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu innego, niż niskie, biuro rachunkowe uzyskuje informację na temat ich celu i zamierzonego charakteru.
4. Poziom rozpoznanego ryzyka związanego ze stosunkami gospodarczymi lub z transakcją okazjonalną może ulec zmianie. Ewentualne zmiany okoliczności wykonywania umowy z klientem, zmiana stron umowy, nietypowe zachowania klienta, nowe produkty czy usługi w ofercie klienta i inne nowe okoliczności stanowią przyczynę do przeprowadzenia środków bezpieczeństwa finansowego w pełnym zakresie lub do ich aktualizacji na bieżąco. W takim wypadku pracownik lub współpracownik biura rachunkowego informuje biuro rachunkowe w ustalony sposób o monitorowanie relacji z klientem.
5. Środki bezpieczeństwa finansowego to:
 - 1) identyfikacja klienta oraz weryfikacja jego tożsamości,
 - 2) identyfikacja beneficjenta rzeczywistego oraz podejmowanie uzasadnionych czynności w celu:
 - a) weryfikacji jego tożsamości. Wzór karty klienta będącego osobą fizyczną stanowi **Załącznik nr 4** do wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej. Wzór Karty klienta będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej stanowi **Załącznik nr 5** do wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej,
 - b) ustalenia struktury własności i kontroli – w przypadku klienta będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej lub trustem;

- 3) ocena stosunków gospodarczych i, stosownie do sytuacji, uzyskanie informacji na temat ich celu i zamierzonego charakteru;
- 4) bieżące monitorowanie stosunków gospodarczych klienta, w tym:
 - a) analiza transakcji przeprowadzanych w ramach stosunków gospodarczych w celu zapewnienia, że transakcje te są zgodne z wiedzą biura rachunkowego o kliencie, rodzaju i zakresie prowadzonej przez niego działalności oraz zgodne z ryzykiem prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu związanym z tym klientem,
 - b) badanie źródła pochodzenia wartości majątkowych będących w dyspozycji klienta – w przypadkach uzasadnionych okolicznościami,
 - c) zapewnienie, że posiadane dokumenty, dane lub informacje dotyczące stosunków gospodarczych są na bieżąco aktualizowane.

§ 10

Stosowanie środków bezpieczeństwa finansowego

1. Biuro rachunkowe stosuje środki bezpieczeństwa finansowego w szczególności:
 - a) przy nawiązywaniu stosunków gospodarczych;
 - b) podejrzenia prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu bez względu na rodzaj klienta, jego formę organizacyjną czy wartość transakcji;
 - c) wątpliwości co do prawdziwości lub kompletności dotychczas uzyskanych danych identyfikacyjnych klienta.
2. Biuro rachunkowe stosuje środki bezpieczeństwa finansowego również w odniesieniu do klientów, z którymi utrzymuje stosunki gospodarcze, z uwzględnieniem rozpoznanego ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, w szczególności gdy:
 - a) doszło do zmiany uprzednio ustalonego charakteru lub okoliczności stosunków gospodarczych;
 - b) doszło do zmiany uprzednio ustalonych danych dotyczących klienta lub beneficjenta rzeczywistego;
 - c) instytucja obowiązana była w ciągu danego roku kalendarzowego zobowiązana na podstawie przepisów prawa do skontaktowania się z klientem w celu weryfikacji informacji dotyczących beneficjentów rzeczywistych, w szczególności gdy obowiązek taki wynikał z przepisów ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz. U. z 2023 r. poz. 241).

§ 11

Dokumentowanie zastosowanych środków bezpieczeństwa finansowego

Biuro rachunkowe dokumentuje zastosowane środki bezpieczeństwa finansowego oraz wyniki bieżącej analizy przeprowadzanych transakcji celem wykazania, że przy uwzględnieniu poziomu rozpoznanego ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu związanego z danymi stosunkami gospodarczymi lub transakcją okazjonalną biuro rachunkowe zastosowało odpowiednie środki bezpieczeństwa finansowego. Dokumentowanie obejmuje zbieranie oświadczeń lub ocenę transakcji – w formie pisemnej, dokumentowej, notatki, inne – w zależności od danej sytuacji. Wzór dokumentu zawierającego wyniki bieżącego monitorowania stosunków gospodarczych klienta stanowi **Załącznik nr 6** do wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej.

§ 12

Nawiązywanie stosunków gospodarczych

1. Przy nawiązywaniu stosunków gospodarczych z klientem biuro rachunkowe ma obowiązek:
 - 1) dokonać identyfikacji klienta oraz zweryfikować jego tożsamość,
 - 2) dokonać identyfikacji osoby działającej w imieniu klienta oraz zweryfikować jej tożsamość i umocowanie do działania w imieniu klienta,
 - 3) dokonać identyfikacji beneficjenta rzeczywistego oraz podjąć uzasadnione czynności w celu:
 - a) weryfikacji jego tożsamości,
 - b) ustalenia struktury własności i kontroli – w przypadku klienta będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej.
2. Weryfikacja tożsamości klienta i beneficjenta rzeczywistego następuje przed nawiązaniem stosunków gospodarczych. Jeżeli jest to konieczne dla zapewnienia ciągłości prowadzenia działalności gospodarczej i gdy występuje niskie ryzyko prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu weryfikacja tożsamości klienta i beneficjenta rzeczywistego może być zakończona w możliwie krótkim terminie od momentu rozpoczęcia nawiązywania stosunków gospodarczych.
3. Biuro rachunkowe uzyskuje odpis aktualny klienta z CEiDG, odpis aktualny albo pełny z KRS, odpis klienta z Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych (dalej: CRBR), pozyskuje inne dokumenty.
4. W przypadku nawiązywania stosunków gospodarczych lub przeprowadzania transakcji okazjonalnej z klientem będącym podmiotem podlegającym obowiązkowi rejestracji informacji o beneficjentach rzeczywistych, podmiot ten, na żądanie biura rachunkowego stosującego wobec niego środki bezpieczeństwa finansowego, udostępnia informacje lub dokumenty pozwalające na identyfikację tożsamości ich beneficjentów rzeczywistych.

§ 13

Identyfikacja klienta, osoby upoważnionej do działania w imieniu klienta oraz beneficjenta rzeczywistego

1. Identyfikacja klienta obejmuje ustalenie danych, w przypadku:
 - 1) osoby fizycznej:
 - a) imienia i nazwiska,
 - b) obywatelstwa,
 - c) numeru Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) lub daty urodzenia – w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL, oraz państwa urodzenia,
 - d) serii i numeru dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby,
 - e) adresu zamieszkania – w przypadku posiadania tej informacji,
 - f) nazwy (firmy), numeru identyfikacji podatkowej (NIP) oraz adresu głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej – w przypadku osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą;
 - 2) osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej:
 - a) nazwy (firmy),

- b) formy organizacyjnej,
 - c) adresu siedziby lub adresu prowadzenia działalności,
 - d) NIP, a w przypadku braku takiego numeru – państwa rejestracji, nazwy właściwego rejestru oraz numeru i daty rejestracji,
 - e) danych identyfikacyjnych (imię, nazwisko, numer PESEL lub data urodzenia – w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL, oraz państwo urodzenia) osoby reprezentującej tę osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej.
2. Identyfikacja osoby upoważnionej do działania w imieniu klienta obejmuje ustalenie danych:
- a) imienia i nazwiska,
 - b) obywatelstwa,
 - c) numeru Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) lub daty urodzenia – w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL, oraz państwa urodzenia,
 - d) serii i numeru dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby.
3. Identyfikacja beneficjenta rzeczywistego obejmuje ustalenie imienia i nazwiska, w przypadku posiadania informacji przez biuro rachunkowe – również następujących danych:
- a) obywatelstwa,
 - b) numeru Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) lub daty urodzenia – w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL, oraz państwa urodzenia,
 - c) serii i numeru dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby,
 - d) adresu zamieszkania – w przypadku posiadania tej informacji przez instytucję obowiązującą.

§ 14

Weryfikacja tożsamości

1. Weryfikacja tożsamości klienta, osoby upoważnionej do działania w jego imieniu oraz beneficjenta rzeczywistego polega na potwierdzeniu ustalonych danych identyfikacyjnych na podstawie dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby fizycznej, dokumentu zawierającego aktualne dane z wyciągu z właściwego rejestru lub innych dokumentów, danych lub informacji pochodzących z wiarygodnego i niezależnego źródła, w tym, o ile są dostępne, ze środków identyfikacji elektronicznej lub z odpowiednich usług zaufania określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 73, dalej zwanego: rozporządzeniem 910/2014).
2. W przypadku identyfikacji beneficjenta rzeczywistego będącego osobą, o której mowa w art. 2 ust. 2 pkt 1 lit. a tiret piąte ustawy AML, biuro rachunkowe dokumentuje:
- 1) wszystkie utrudnienia powodujące brak możliwości ustalenia lub wątpliwości co do tożsamości osób fizycznych określonych w art. 2 ust. 2 pkt 1 lit. a tiret pierwsze–czwarte ustawy AML;

- 2) wszystkie utrudnienia związane z uzasadnionymi czynnościami podejmowanymi w celu weryfikacji tożsamości beneficjenta rzeczywistego.
- Wzór oświadczenia dotyczącego dokumentowania utrudnień przy identyfikacji beneficjenta rzeczywistego stanowi **Załącznik nr 7** do wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej.
3. Weryfikacja tożsamości beneficjenta rzeczywistego może być przeprowadzona na podstawie informacji zawartych w CRBR lub odpowiednim rejestrze, prowadzonym we właściwym państwie członkowskim. Osoba dokonująca weryfikacji tożsamości dokumentuje:
- 1) wszystkie utrudnienia powodujące brak możliwości ustalenia lub wątpliwości co do tożsamości osób fizycznych będących beneficjentami rzeczywistymi,
 - 2) wszystkie utrudnienia związane z uzasadnionymi czynnościami podejmowanymi w celu weryfikacji tożsamości beneficjenta rzeczywistego.
4. W przypadku nawiązywania stosunków gospodarczych lub przeprowadzania transakcji okazjonalnej z klientem podlegającym wpisowi do CRBR lub odpowiednim rejestrze, prowadzonym we właściwym państwie członkowskim, biuro rachunkowe pozyskuje odpis z CRBR oraz ma prawo żądać od klienta informacji lub dokumentów pozwalających na identyfikację tożsamości beneficjentów rzeczywistych.
5. Biuro rachunkowe odnotowuje rozbieżności między informacjami zgromadzonymi w Rejestrze a ustalonymi przez nie informacjami o beneficjencie rzeczywistym klienta i podejmuje czynności w celu wyjaśnienia przyczyn tych rozbieżności. W takim przypadku biuro rachunkowe może w szczególności zwrócić się do klienta o niezwłoczne wyjaśnienia na piśmie lub w formie elektronicznej czy dokumentowej (np. mail, SMS). W przypadku potwierdzenia odnotowanych rozbieżności biuro rachunkowe przekazuje organowi właściwemu w sprawach Rejestru zweryfikowaną informację o tych rozbieżnościach wraz z uzasadnieniem i dokumentacją dotyczącą odnotowanych rozbieżności. Wzór oświadczenia o odnotowaniu rozbieżności stanowi **Załącznik nr 8** do wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej.

§ 15

Ocena stosunków gospodarczych klienta

Biuro rachunkowe dokonuje oceny stosunków gospodarczych i, stosownie do sytuacji, uzyskuje informacje na temat ich celu i zamierzonego charakteru.

Ocena ta odbywa się na podstawie dokumentów przedłożonych przez klienta oraz w oparciu o dane pozyskane przez biuro rachunkowe.

§ 16

Bieżące monitorowanie stosunków gospodarczych klienta

1. Bieżące monitorowanie stosunków gospodarczych klienta obejmuje w szczególności:
 - 1) analizę transakcji przeprowadzanych w ramach stosunków gospodarczych w celu zapewnienia, że transakcje te są zgodne z wiedzą instytucji obowiązanej o kliencie, rodzaju i zakresie prowadzonej przez niego działalności oraz zgodne z ryzykiem prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu związanym z tym klientem,
 - 2) badanie źródła pochodzenia wartości majątkowych będących w dyspozycji klienta – w przypadkach uzasadnionych okolicznościami,

- 3) zapewnienie, że posiadane dokumenty, dane lub informacje dotyczące stosunków gospodarczych są na bieżąco aktualizowane.
2. Wykonanie czynności monitorowania stosunków gospodarczych klienta polega na bieżącej analizie klienta, w szczególności na sprawdzaniu:
 - 1) czy zachodzą okoliczności wskazujące na działalność fikcyjną, pozorną,
 - 2) czy zachodzą okoliczności pozwalające uzasadnić podejrzenie mieszania dochodów pochodzących z legalnej działalności gospodarczej z wartościami majątkowymi, które mogą pochodzić z nielegalnych źródeł,
 - 3) czy doszło do nieuzasadnionej zmiany charakteru działalności, jej rozmiaru,
 - 4) czy doszło do powiązania stosunków gospodarczych klienta z państwami trzecimi wysokiego ryzyka,
 - 5) czy doszło do powiązania stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnych z produktami tytoniowymi, ropą naftową, metalami szlachetnymi, artefaktami kulturowymi, bronią itp.
3. Wykonanie czynności monitorowania stosunków gospodarczych klienta ma na celu dokonanie analizy czy profil klienta, w szczególności jego podstawowa działalność poznane w toku współpracy nie uległy zmianie, a jeśli tak to, czy zmiany te mogą wskazywać na ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Wyniki bieżącego monitorowania stosunków gospodarczych klienta są dokumentowane.
4. Wykonanie czynności monitorowania stosunków gospodarczych klienta ma miejsce na bieżąco, a ich analiza – raz na dwa lata (klienci niskiego ryzyka), lub co rok (klienci normalnego ryzyka lub klienci wysokiego ryzyka).
5. Biuro rachunkowe stosuje środki bezpieczeństwa finansowego dostosowane do sytuacji w przypadku gdy:
 - 1) doszło do zmiany uprzednio ustalonego charakteru lub okoliczności stosunków gospodarczych,
 - 2) doszło do zmiany uprzednio ustalonych danych dotyczących klienta lub beneficjenta rzeczywistego.

§ 17

Brak możliwości zastosowania środków bezpieczeństwa finansowego

1. W przypadku gdy biuro rachunkowe nie może zastosować jednego ze środków bezpieczeństwa finansowego:
 - 1) nie nawiązuje stosunków gospodarczych;
 - 2) nie przeprowadza transakcji okazjonalnej;
 - 3) nie przeprowadza transakcji za pośrednictwem rachunku bankowego;
 - 4) rozwiązuje stosunki gospodarcze.
2. Biuro rachunkowe ocenia, czy niemożność zastosowania środków bezpieczeństwa finansowego stanowi podstawę do przekazania Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej zawiadomienia, o którym mowa w art. 74 lub art. 86 ustawy AML.

§ 18

Stosunki gospodarcze z osobą zajmującą eksponowane stanowisko polityczne

1. W celu ustalenia, czy klient lub beneficjent rzeczywisty jest osobą zajmującą eksponowane stanowisko polityczne, biuro rachunkowe wdraża procedury oparte na

analizie ryzyka, w tym może przyjmować od klienta oświadczenie w formie pisemnej lub formie dokumentowej, że jest on albo nie jest osobą zajmującą takie stanowisko, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Wzór oświadczenia o zajmowaniu eksponowanego stanowiska politycznego stanowi **Załącznik nr 9** do wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej.

2. W przypadku stosunków gospodarczych z osobą zajmującą eksponowane stanowisko polityczne biuro rachunkowe stosuje wobec tych osób środki bezpieczeństwa finansowego oraz podejmuje następujące działania:
 - 1) uzyskuje akceptację kadry kierowniczej wyższego szczebla na nawiązanie lub kontynuację stosunków gospodarczych z osobą zajmującą eksponowane stanowisko polityczne;
 - 2) stosuje odpowiednie środki w celu ustalenia źródła majątku klienta i źródła pochodzenia wartości majątkowych pozostających w dyspozycji klienta w ramach stosunków gospodarczych lub transakcji;
 - 3) intensyfikuje stosowanie środka bezpieczeństwa finansowego polegającego na bieżącym monitorowaniu stosunków gospodarczych klienta.
3. W okresie od dnia zaprzestania zajmowania przez osobę eksponowanego stanowiska politycznego do dnia ustalenia, że nie wiąże się z tą osobą wyższe ryzyko, jednak nie krócej niż przez 12 miesięcy, biuro rachunkowe stosuje wobec takiej osoby środki uwzględniające to ryzyko.
4. Postanowienia § 18 ust. 1–3 niniejszej wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej stosuje się odpowiednio do członków rodziny osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne oraz osób znanych jako bliscy współpracownicy osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne.
5. Biuro rachunkowe może korzystać z narzędzi informatycznych weryfikujących status klienta i/lub beneficjenta rzeczywistego.

§ 19

Przetwarzanie danych osobowych

1. Biuro rachunkowe, na potrzeby stosowania środków bezpieczeństwa finansowego, może przetwarzać informacje zawarte w dokumentach tożsamości klienta i osoby upoważnionej do działania w jego imieniu oraz sporządzać ich kopie.
2. Przed nawiązaniem stosunków gospodarczych lub przeprowadzeniem transakcji okazjonalnej biuro rachunkowe informuje klienta o przetwarzaniu jego danych osobowych, w szczególności o obowiązkach wynikających z przepisów w zakresie przetwarzania tych danych. Wzór informacji o przetwarzaniu danych osobowych stanowi **Załącznik nr 10** do wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej.
3. Biuro rachunkowe przechowuje przez okres 5 lat, licząc od dnia zakończenia stosunków gospodarczych z klientem lub od dnia przeprowadzenia transakcji okazjonalnej:
 - 1) uzyskane w wyniku stosowania środków bezpieczeństwa finansowego kopie dokumentów i informacje, w tym informacje uzyskane za pomocą środków

identyfikacji elektronicznej oraz usług zaufania umożliwiających identyfikację elektroniczną w rozumieniu rozporządzenia 910/2014;

- 2) dowody potwierdzające przeprowadzone transakcje i ewidencje transakcji, obejmujące oryginalne dokumenty lub kopie dokumentów konieczne do identyfikacji transakcji.
4. Biuro rachunkowe przechowuje wyniki bieżącej analizy przeprowadzanych transakcji przez okres 5 lat, licząc od dnia ich przeprowadzenia.
5. W przypadku likwidacji, połączenia, podziału lub przekształcenia biura rachunkowego, do przechowywania dokumentacji stosuje się przepisy art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

§ 20

Przeliczenie kwot wyrażonych w euro

Przeliczenia kwot wyrażonych w ustawie AML w euro dokonuje się według średniego kursu waluty ogłoszonego przez NBP, obowiązującego w dniu przeprowadzania transakcji, w dniu zlecenia przeprowadzenia transakcji lub w dniu wydania decyzji o nałożeniu kary pieniężnej.

§ 21

Realizacja obowiązków szkoleniowych przez biuro rachunkowe

1. Biuro rachunkowe zapewnia udział osób wykonujących obowiązki związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu w programach szkoleniowych dotyczących realizacji tych obowiązków, uwzględniających zagadnienia związane z ochroną danych osobowych.
2. Programy szkoleniowe, o których mowa w ust. 1, powinny uwzględniać charakter, rodzaj i rozmiar działalności prowadzonej przez biuro rachunkowe oraz zapewniać aktualną wiedzę w zakresie realizacji obowiązków instytucji obowiązanej, w szczególności obowiązków, o których mowa w art. 74 ust. 1, art. 86 ust. 1 i art. 89 ust. 1 ustawy AML.
3. W przypadku biura rachunkowego będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 22

Wewnętrzna procedura anonimowego zgłaszania naruszeń przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu

1. Biuro rachunkowe wdraża niniejszą wewnętrzną procedurę anonimowego zgłaszania przez pracowników lub inne osoby wykonujące czynności na rzecz biura rachunkowego (dalej jako: osoba dokonująca zgłoszenia) rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.
2. Zapobieganie nieprawidłowościom polega na tworzeniu kultury organizacyjnej, która ogranicza powstawanie nieprawidłowości.
3. Osobą odpowiedzialną za odbieranie zgłoszeń jest:

.....
Osoba odpowiedzialna za odbieranie zgłoszeń prowadzi odrębną ewidencję zgłoszeń w formie papierowej lub elektronicznej zabezpieczoną przed dostępem osób trzecich. Wzór ewidencji zgłoszeń naruszeń stanowi **Załącznik nr 11**.

4. Sposoby odbierania zgłoszeń:
 - 1) pocztą elektroniczną – przesyłanie na adres:,
 - 2) telefonicznie lub SMS – bezpośrednio pod numer:,
 - 3) korespondencyjnie na adres:,
 - 4) inny (np. skrzynka/pudełko znajdujące się we wskazanym miejscu:).
5. Zgłoszenie powinno zawierać:
 - 1) wskazanie, na czym polega naruszenie przepisów,
 - 2) uzasadnienie naruszenia przepisów,
 - 3) datę lub okres, w którym nastąpiło naruszenia przepisów.
6. Po odebraniu zgłoszenia, osoba odpowiedzialna za odbieranie zgłoszeń, w terminie nie dłuższym niż 3 (trzy) dni robocze od dnia otrzymania zgłoszenia, przeprowadza czynności mające na celu ustalenie okoliczności rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy celem podjęcia dalszych działań. Z czynności tych sporządza się raport, który zawiera dokładny opis dokonanego zgłoszenia i wskazanych w nim naruszeń przepisów, działania podjęte przez biuro rachunkowego, wskazanie osób zaangażowanych i ich rolę w ramach zgłoszenia oraz ostateczne ustalenia w zakresie informacji przekazanych w zgłoszeniu.
7. Biuro rachunkowe podejmuje we własnym zakresie działania następcze polegające na zapobieganiu występowaniu takich naruszeń w przyszłości – szkolenia, analiza, rozpowszechnianie przepisów, wdrożenie innych procedur, informowanie pracowników i osób wykonujących czynności na rzecz biura rachunkowego, profilaktyczne działania, inne.
8. Tożsamość osoby dokonującej zgłoszenia podlega ochronie prawnej zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych a w szczególności zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27.04.2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.Urz. UE L 119, s. 1).
9. Dane osobowe zawarte w przekazanym zgłoszeniu przechowuje się przez okres prowadzenia postępowania wyjaśniającego, a po jego zakończeniu przez czas niezbędny do usunięcia konsekwencji ustalonych nieprawidłowości i pociągnięcia do odpowiedzialności osób zaangażowanych w zidentyfikowane działania, gdyby wymagały tego przepisy prawa powszechnie obowiązującego, nie krócej jednak niż 5 lat od dnia dokonania zgłoszenia osobie odpowiedzialnej.
10. Odpowiedzialność osoby dokonującej zgłoszenia z tytułu naruszenia tajemnicy prawnie chronionej lub naruszenia dóbr osobistych zostaje wyłączona. W szczególności zgłoszenie nie może stanowić:
 - 1) przyczyny rozwiązania umowy o pracę z osobą dokonującą zgłoszenia,
 - 2) przyczyny rozwiązania umowy zawartej na innej podstawie, niż umowa o pracę,
 - 3) stosowania kar wobec osoby dokonującej zgłoszenia,
 - 4) podstawy do odbierania lub nie przyznania premii, nagród, awansów, których przyznanie jest uzasadnione na podstawie regulacji obowiązujących w biurze rachunkowym.

11. Biuro rachunkowe chroni pracownika i osobę wykonującą czynności na rzecz biura rachunkowego przed podejmowaniem wobec nich działań o charakterze represyjnym lub wpływających na pogorszenie ich sytuacji prawnej lub faktycznej, lub polegających na kierowaniu gróźb, w szczególności:
 - 1) nieakceptowalnym zachowaniem współpracowników,
 - 2) nieakceptowalnym zachowaniem przełożonych.
12. Pracownik i osoba wykonująca czynności na rzecz biura rachunkowego narażeni na działania, o których mowa w ust. 11, są uprawnieni do zgłoszenia Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej przypadków takich działań. Informacje dotyczące aktualnych adresów mailowych czy adresu pocztowego i stosownej adnotacji dotyczącej tego, aby korespondencja nie była otwierana w kancelarii ogólnej MF dostępne są na stronie internetowej Ministra Finansów (www.gov.pl/web/finanse/ w zakładce: „Co robimy”, a następnie „Generalny Inspektor Informacji Finansowej”, a następnie „Sygnaliści – naruszenia ustawy AML”).

§ 23

Tajemnica informacji

1. Biuro rachunkowe, jego pracownicy oraz inne osoby działające w imieniu i na rzecz biura rachunkowego zachowują w tajemnicy:
 - 1) fakt przekazania Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej lub innym właściwym organom informacji określonych w rozdziałach 7 i 8 ustawy AML;
 - 2) informacje o planowaniu wszczęcia oraz o prowadzeniu analizy dotyczącej prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.
2. Obowiązek zachowania tajemnicy nie dotyczy przekazywania informacji w okolicznościach, o których mowa w art. 54 ust. 2 ustawy AML, w szczególności nie dotyczy informacji przekazanych klientowi w celu zaprzestania przez klienta prowadzenia działalności sprzecznej z prawem lub powstrzymania klienta od podjęcia takiej działalności.
3. Wykonanie przez biuro rachunkowe lub pracowników biura rachunkowego obowiązków zgłoszeniowych lub informacyjnych nie powoduje odpowiedzialności dyscyplinarnej, cywilnej, karnej ani innej określonej odrębnymi przepisami.

§ 24

Transakcje powyżej 15.000 euro

Biuro rachunkowe, między innymi:

- 1) nie przyjmuje wpłat i nie dokonuje wypłat środków pieniężnych o równowartości przekraczającej 15.000 euro,
- 2) nie wykonuje transferu środków pieniężnych o równowartości przekraczającej 15.000 euro,

w związku z tym nie jest zobowiązane do przekazywania Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej informacji w tym zakresie. W przeciwnym wypadku, zastosowanie znajdzie art. 72 i następne ustawy AML.

§ 25

Zawiadomienia GIIF z art. 74 ustawy AML

1. Biuro rachunkowe zawiadamia Generalnego Inspektora Informacji Finansowej o okolicznościach, które mogą wskazywać na podejrzenie popełnienia przestępstwa prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.
2. Zawiadomienie jest przekazywane niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 2 dni roboczych od dnia potwierdzenia podejrzenia.
3. W zawiadomieniu podaje się:
 - 1) dane identyfikacyjne klienta biura rachunkowego;
 - 2) posiadane dane identyfikacyjne osób fizycznych, osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, niebędących klientami biura rachunkowego przekazującej zawiadomienie;
 - 3) rodzaj i wielkość wartości majątkowych oraz miejsce ich przechowywania;
 - 4) numer rachunku prowadzonego dla klienta biura rachunkowego przekazującego zawiadomienie, oznaczony identyfikatorem IBAN lub identyfikatorem zawierającym kod kraju oraz numer rachunku w przypadku rachunków nieoznaczonych IBAN;
 - 5) posiadane informacje, o których mowa w art. 72 ust. 6 ustawy AML, w odniesieniu do transakcji lub prób ich przeprowadzenia;
 - 6) wskazanie państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego, z którym jest powiązana transakcja, jeżeli została przeprowadzona w ramach działalności transgranicznej;
 - 7) posiadane informacje o rozpoznanym ryzyku prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz o czynie zabronionym, z którego mogą pochodzić wartości majątkowe;
 - 8) uzasadnienie przekazania zawiadomienia.

§ 26

Przekazanie/udostępnienie GIIF informacji lub dokumentów

1. Na żądanie Generalnego Inspektora Informacji Finansowej (GIIF) biuro rachunkowe nieodpłatnie i niezwłocznie przekazuje lub udostępnia nieodpłatnie posiadane informacje lub dokumenty, niezbędne do realizacji zadań GIIF określonych w ustawie, w tym dotyczące:
 - 1) klientów;
 - 2) przeprowadzonych transakcji, w zakresie danych określonych w art. 72 ust. 6 ustawy AML;
 - 3) rodzaju i wielkości wartości majątkowych oraz miejsca ich przechowywania;
 - 4) stosowania środka bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 4 ustawy AML;
 - 5) adresów IP, z których następowało połączenie z systemem teleinformatycznym biura rachunkowego, oraz czasów połączeń z tym systemem.

§ 27

Zawiadomienie GIIF z art. 86 i art. 90 ust. 1 ustawy AML

1. Biuro rachunkowe niezwłocznie zawiadamia Generalnego Inspektora Informacji Finansowej (GIIF), za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o przypadku

powzięcia uzasadnionego podejrzenia, że określona transakcja lub określone wartości majątkowe mogą mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu.

2. W zawiadomieniu biuro rachunkowe przekazuje pozostające w jego posiadaniu informacje związane z powziętym podejrzeniem oraz informację o przewidywanym terminie przeprowadzenia transakcji, o której mowa w ust. 1.
3. Zasady wstrzymywania transakcji lub blokady rachunku przez GIIF zostały określone w art. 86 ust. 3–13 oraz art. 87–88 ustawy AML.
4. Wykonanie przez biuro rachunkowe obowiązków, o których mowa w ust. 1–2 nie powoduje odpowiedzialności dyscyplinarnej, cywilnej, karnej ani innej określonej odrębnymi przepisami.
5. W przypadku gdy przekazanie zawiadomienia było niemożliwe przed przeprowadzeniem transakcji, o której mowa w ust. 1, biuro rachunkowe niezwłocznie zawiadamia GIIF, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o przeprowadzeniu transakcji mogącej mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu. W zawiadomieniu biuro rachunkowe uzasadnia przyczyny wcześniejszego nieprzekazania zawiadomienia oraz przekazuje pozostające w jego posiadaniu informacje potwierdzające powzięcie podejrzenia.

§ 28

Zawiadomienie właściwego prokuratora zgodnie z art. 89 i art. 90 ust. 2 ustawy AML

1. Biuro rachunkowe niezwłocznie zawiadamia właściwego prokuratora o przypadku powzięcia uzasadnionego podejrzenia, że wartości majątkowe będące przedmiotem transakcji lub zgromadzone na rachunku pochodzą z przestępstwa innego niż przestępstwo prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu lub z przestępstwa skarbowego albo mają związek z przestępstwem innym niż przestępstwo prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu lub z przestępstwem skarbowym.
2. W zawiadomieniu biuro rachunkowe przekazuje pozostające w jego posiadaniu informacje związane z powziętym podejrzeniem oraz informację o przewidywanym terminie przeprowadzenia transakcji.
3. Zasady wstrzymywania transakcji lub blokady rachunku przez właściwego prokuratora zostały określone w art. 89 ust. 3–8 ustawy AML.
4. Wykonanie przez biuro rachunkowe obowiązków, o których mowa w ust. 1–2 nie powoduje odpowiedzialności dyscyplinarnej, cywilnej, karnej ani innej określonej odrębnymi przepisami.
5. W przypadku gdy przekazanie zawiadomienia o tej transakcji było niemożliwe przed jej przeprowadzeniem, biuro rachunkowe niezwłocznie zawiadamia właściwego prokuratora o przeprowadzeniu transakcji, o której mowa w ust. 1. W zawiadomieniu instytucja obowiązana uzasadnia przyczyny wcześniejszego nieprzekazania zawiadomienia oraz przekazuje pozostające w jej posiadaniu informacje potwierdzające powzięcie podejrzenia, o którym mowa w ust. 1, stosownie do art. 90 ust. 2 ustawy AML.

§ 29

Formularz identyfikujący

W celu realizacji po raz pierwszy obowiązków wobec Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, o których mowa w wewnętrznej procedurze instytucji obowiązanej, biuro rachunkowe przekazuje do Generalnego Inspektora Informacji Finansowej formularz identyfikujący zgodnie z art. 77 ustawy AML.

§ 30

Szczególne środki ograniczające

1. Biuro rachunkowe stosuje szczególne środki ograniczające wobec osób i podmiotów wskazanych na:

- 1) listach ogłaszanych przez Generalnego Inspektora na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych wydanych na podstawie rozdziału VII Karty Narodów Zjednoczonych, dotyczących zagrożeń dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa spowodowanych aktami terrorystycznymi, w szczególności na listach, o których mowa w pkt 3 rezolucji 2253 (2015) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub w pkt 1 rezolucji 1988 (2011) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych,
- 2) liście osób i podmiotów, wobec których stosuje się szczególne środki ograniczające – publikowanych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw finansów publicznych, pod adresem:

a.

<https://www.giif.mofnet.gov.pl/api/web/listysankcyjne/?u=https://scsanctions.un.org/al-qaida/>

b.

<https://www.giif.mofnet.gov.pl/api/web/listysankcyjne/?u=https://scsanctions.un.org/taliban/>

3) ewentualnie – innych dostępnych listach sankcyjnych.

2. Stosowanie szczególnych środków ograniczających polega na:

- 1) zamrożeniu wartości majątkowych będących własnością, posiadanych, kontrolowanych pośrednio oraz bezpośrednio przez osoby i podmioty, a także korzyści pochodzących z tych wartości majątkowych, przez co rozumie się zapobieganie ich przenoszeniu, zmianie lub wykorzystaniu, a także przeprowadzeniu z udziałem tych wartości jakiegokolwiek operacji w jakikolwiek sposób, który może spowodować zmianę ich wielkości, wartości, miejsca, własności, posiadania, charakteru, przeznaczenia lub jakąkolwiek inną zmianę, która może umożliwić osiągnięcie z nich korzyści;
- 2) niedostępniению wartości majątkowych bezpośrednio ani pośrednio osobom i podmiotom, ani na ich rzecz, przez co rozumie się w szczególności nieudzielanie pożyczek, kredytu konsumenckiego lub kredytu hipotecznego, niedokonywanie darowizn, niedokonywanie płatności za towary lub usługi,

w trybie przewidzianym w art. 119 i następne ustawy AML.

3. W przypadku wątpliwości co do zasad stosowania szczególnych środków ograniczających oraz list sankcyjnych, biuro rachunkowe może skierować stosowne pytanie na dedykowaną skrzynkę mailową: środkiograniczajace@mf.gov.pl

§ 31

Postanowienia końcowe

1. Wewnętrzna procedura instytucji obowiązanej wchodzi w życie z dniem
2. Wszelkie zmiany wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej wymagają formy pisemnej.
3. W sprawach nieuregulowanych wewnętrzną procedurą instytucji obowiązanej obowiązują przepisy prawa powszechnie obowiązującego.

Wykaz załączników do wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej

Załącznik nr 1

Wzór oświadczenia o zapoznaniu się z wewnętrzną procedurą instytucji obowiązanej i zobowiązaniu do jej stosowania (§ 1 ust. 8 wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej)

Załącznik nr 2

Wzór oceny ryzyka odnoszącego się do działalności biura rachunkowego (§ 3 pkt 1 wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej)

Załącznik nr 3

Wzór dokumentu zawierającego ocenę rozpoznanego ryzyka związanego z praniem pieniędzy oraz finansowaniem terroryzmu związanego ze stosunkami gospodarczymi lub z transakcją okazjonalną (§ 3 pkt 3 lit. f wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej)

Załącznik nr 4

Wzór Karty Klienta będącego osobą fizyczną (§ 9 ust. 5 pkt 2 lit. a wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej)

Załącznik nr 5

Wzór Karty Klienta będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej (§ 9 ust. 5 pkt 2 lit. a wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej)

Załącznik nr 6

Wzór dokumentu zawierającego wyniki bieżącego monitorowania stosunków gospodarczych Klienta (§ 11 wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej)

Załącznik nr 7

Wzór oświadczenia dotyczącego dokumentowania utrudnień przy identyfikacji beneficjenta rzeczywistego (§ 14 ust. 2 wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej)

Załącznik nr 8

Wzór oświadczenia o odnotowaniu rozbieżności (§ 14 ust. 5 wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej)

Załącznik nr 9

Wzór oświadczenia o zajmowaniu eksponowanego stanowiska politycznego (§ 18 ust. 1 wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej)

Załącznik nr 10

Wzór informacji o przetwarzaniu danych osobowych (§ 19 ust. 2 wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej)

Załącznik nr 11

Wzór ewidencji zgłoszeń naruszeń (§ 22 ust. 3 wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej)